

**SUPREME COURT OF KOSOVO
GJYKATA SUPREME E KOSOVËS
VRHOVNI SUD KOSOVA**

**KOSOVO PROPERTY AGENCY (KPA) APPEALS PANEL
KOLEGJI I APELIT TË AKP-ës
ŽALBENO VEĆE KAI**

GSK-KPA-A-089/14

**Priština,
16. decembar 2015. godine**

U postupku

N.M.

Ulica Ramiz Sadiku, 2/19

Klina

Žalilac/Tužena strana

vs.

S.S.

Kralja Aleksandra 137

11315 Smederevo, Saraorci

Republika Srbija

Žalilac

Žalbeno veće KAI Vrhovnog suda Kosova u sastavu Beshir Islami, predsedavajući sudija, Anders Cedhagen i Anna Bednarek, sudije, u žalbi na odluku Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/R/213/2013 (spis predmeta upisan u KAI pod brojem KPA08801), od dana 21. avgusta 2013. godine, nakon zasedanja održanog dana 16. decembra 2015. godine, donosi sledeće

PRESUDA

1. Odbija se kao neblagovremena žalba N.M. na odluku Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/R/213/2013 od dana 21. avgusta 2013. godine, u delu koji se odnosi na imovinski zahtev upisan u KAI pod brojem KPA08801.
2. Odbija se zahtev N.M. za restauraciju završnog roka za ulaganje žalbe.

Proceduralni i činjenični sažetak:

1. Dana 31. januara 2007. godine, S.S. (u daljem tekstu: podnosilac zahteva), u svojstvu člana domaćinstva, podneo je imovinski zahtev u Kosovskoj agenciji za imovinu (u daljem tekstu: KAI), kojim je potraživao potvrđivanje prava korišćenja i ponovni posed stana koji se nalazi u Prizrenu, ulica Ramiz Sadiku, br. 2, u površini od 48 m² (u daljem tekstu: imovina u zahtevu). Podnosilac zahteva je izjavio da je njegova supruga, K.S., nosilac imovinskog prava, vlasnica imovine u zahtevu.
2. Dana 14. decembra 2007. godine, KAI je postavio znak o obaveštenju na vratima imovine u zahtevu. Nađeno je da je imovinu u zahtevu zauzeo N.M. (u daljem tekstu: Tužena strana). Tužena strana je tvrdila zakonsko pravo nad imovinom u zahtevu.
3. Kada je Izvršni sekretarijat KAI kontaktirao tuženu stranu, isti je izjavio da više ne osporava imovinski zahtev.
4. Dana 21. avgusta 2013. godine, Komisija za imovinske zahteve Kosova (u daljem tekstu: KIZK) je prihvatila imovinski zahteva odlukom KPCC/D/R/213/2013.
5. Dana 02. decembra 2013. godine, odluka je uručena tuženoj strani (u daljem tekstu: žalilac), te je isti uložio žalbu, koju je prvo primila Posebna komora Vrhovnog suda dana 31. januara 2014. godine, te onda Vrhovni sud dana 06. februara 2014. godine.

Navodi žalioaca:

6. Žalilac navodi da je odluka KIZK nezakonita i nepravedna, te kao takva sadrži bitne povrede i pogrešnu primenu materijalnog i proceduralnog prava i zasnovana je na pogrešnom i nepotpunom utvrđivanju činjeničnog stanja.
7. Žalilac zahteva od Vrhovnog suda da prihvati njegovu žalbu kao osnovanu, poništi odluku KIZK i odbaci imovinski zahtev podnet od strane tuženika kao neosnovan. Što više, žalilac zahteva da se napadnuta odluka poništi i predmet vrati na ponovno rešavanje.
8. Na kraju, žalilac navodi da je žalba prihvatljiva jer je indirektno primio odluku KIZK dana 06. januara 2014. godine. On je dodao da ako je žalba neprihvatljiva, onda isti zahteva restauraciju završnog roka za ulaganje žalbe i da se donese pravedna odluka povodom ovog pitanja.

Pravno obrazloženje:

Prihvatljivost žalbe

9. Žalba je neprihvatljiva jer je ista podneta nakon isteka zakonskog roka za ulaganje žalbe predviđenog članom 12.1 UNMIK Uredbe br. 2006/50 o Rešavanju zahteva koji se odnose na privatnu nepokretnu imovinu, uključujući poljoprivrednu i komercijalnu imovinu zamenjenu Zakonom br. No. 03/L-079 (u daljem tekstu: UNMIK Uredbe br. 2006/50) koji predviđa sledeće: *“U roku od trideset (30) dana od dana kada Kosovska agencija za imovinu obavesti strane o odluci Komisije o zahtevu, strana može preko Izvršnog sekretarijata Kosovske agencije za imovinu da podnese Vrhovnom sudu Kosova žalbu na tu odluku”*.
10. KIZK je odlučila u ovom predmetu odlukom KPCC/D/R/213/2013 dana 21. avgusta 2013. godine. Odluka je uručena žaliocu dana 02. decembra 2013. godine. Završni rok za ulaganje žalbe je bio 02. januar 2014. godine. Žalilac je, međutim, uložio žalbu dana 06. februara 2014. godine.
11. Vrhovni sud nije našao nijedan razlog zbog kojeg bi se žaliocu opravdalo ovo zakašnjenje. Žalilac je dovoljno upućen povodom završnog roka te isti nije dao nijedan prihvatljivi razlog za zakašnjenje. Činjenica da je Posebna komora Vrhovnog suda primila žalbu dana 31. januara 2014. godine, ne utiče na prihvatljivost žalbe.
12. U smislu člana 129 – 133. Zakona br. 03/L-006 o Parničnom postupku (u daljem tekstu: KPP), sud može dozvoliti stranci restauraciju završnog roka ako za to postoje razumne okolnosti. Žalilac nije pokazao nijednu razumnu okolnost za restauraciju na prethodnu poziciju.

13. U smislu gore navedenog i na osnovu člana 13.3. (b) UNMIK Uredbe br. 2006/50 i člana 195. (a) ZPP, Vrhovni sud odlučuje kao u izreci ove presude.

Pravni savet:

Na osnovu člana 13.6. UNMIK Uredbe 2006/50, ova presuda je pravosnažna i primenljive te se ne može napasti putem redovnih ili vanrednih pravnih lekova.

Beshir Islami, predsedavajući sudija

Anders Cedhagen, sudija EULEX-a

Anna Bednarek, sudija EULEX-a

Urs Nufer, registrar EULEX-a